CONSILIUL LEGISLATIV

Biroul permanent al Senatului
Bp. 152 / 3.04.2026

AVIZ

Biroul permanent al Senatului
L 268 / 20.04.2026

referitor la **propunerea legislativă pentru completarea Legea apiculturii nr. 383/2013**

Analizând **propunerea legislativă pentru completarea Legea apiculturii nr. 383/2013** (b152/12.03.2026), transmisă de Secretarul General al Senatului cu adresa nr. XXXV/1241/16.03.2026 și înregistrată la Consiliul Legislativ cu nr. D235/17.03.2026,

CONSILIUL LEGISLATIV

În temeiul art. 2 alin. (1) lit. a) din Legea nr. 73/1993, republicată, și al art. 29 alin. (4) din Regulamentul de organizare și funcționare a Consiliului Legislativ,

Avizează negativ propunerea legislativă, pentru următoarele considerente:

1. Propunerea legislativă are ca obiect completarea Legii apiculturii nr. 383/2013, cu modificările și completările ulterioare, cu un nou articol, art. 17^3.

Potrivit Expunerii de motive, intervenția legislativă preconizată are ca scop *„completarea cadrului legal existent în vederea recunoașterii exprese a «autovehiculelor destinate exclusiv transportului stupilor» ca mijloace utilizate în activitatea agricolă-apicolă și instituirea unor măsuri fiscale de sprijin”*.

2. Prin conținutul său normativ, proiectul face parte din categoria legilor ordinare, iar în aplicarea prevederilor art. 75 alin. (1) din Constituția României, republicată, prima Cameră sesizată este Senatul.

3. Precizăm că, prin avizul pe care îl emite, Consiliul Legislativ nu se pronunță asupra oportunității soluțiilor legislative preconizate.

4. Analizând conținutul propunerii legislative, în ceea ce privește fondul reglementărilor preconizate, semnalăm că prin modalitatea de

exprimare a intenției normative se instituie reguli insuficient conturate, contrare dispozițiilor Legii nr. 24/2000 privind normele de tehnică legislativă pentru elaborarea actelor normative, republicată, cu modificările și completările ulterioare, care nu sunt de natură să conducă la o cât mai mare stabilitate și eficiență legislativă, **fiind susceptibile să încalce prevederile art. 1 alin. (5) din Constituție**.

Precizăm că, pentru a asigura legislației interne o cât mai bună înțelegere și implicit o aplicare corectă, este esențial ca redactarea acesteia să fie una de calitate. Referitor la acest aspect, menționăm că, potrivit art. 6 alin. (1) teza I din Legea nr. 24/2000, republicată, cu modificările și completările ulterioare, „*Proiectul de act normativ* ***trebuie să instituie reguli necesare, suficiente și posibile*** *care să conducă la o cât mai mare stabilitate și eficiență legislativă. [...]*".

Cu privire la aceste aspecte, Curtea Constituțională s-a pronunțat în mai multe rânduri[1], statuând că „***una dintre cerințele principiului respectării legilor vizează calitatea actelor normative***" și că „***respectarea prevederilor Legii nr. 24/2000*** *privind normele de tehnică legislativă pentru elaborarea actelor normative* ***se <u>constituie într-un veritabil criteriu de constituționalitate</u> prin prisma aplicării art. 1 alin. (5) din Constituție***".

Totodată, menționăm că, astfel cum a fost dezvoltat în jurisprudența Curții Constituționale[2], Curtea a reținut că principiul legalității presupune existența unor norme de drept intern suficient de accesibile, precise și previzibile în aplicarea lor, conducând la caracterul de *lex certa* al normei. Legiuitorului îi revine obligația ca în actul de legiferare, indiferent de domeniul în care își exercită această competență constituțională, să dea dovadă de o atenție sporită în respectarea acestor cerințe, concretizate în claritatea, precizia și predictibilitatea legii[3].

În acest sens, precizăm următoarele:

4.1. Semnalăm că **Expunerea de motive** nu respectă structura instrumentului de prezentare și motivare prevăzută la art. 31 din Legea nr. 24/2000, republicată, cu modificările și completările ulterioare, deoarece nu sunt prezentate, printre altele, informații cu privire la

---

[1] A se vedea paragraful 35 din Decizia Curții Constituționale nr. 22/2016 care trimite la Decizia nr. 1 din 10 ianuarie 2014, Decizia nr. 17 din 21 ianuarie 2015, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 79 din 30 ianuarie 2015, paragrafele 95 și 96.

[2] A se vedea, în acest sens, spre exemplu, Decizia nr.193 din 6 aprilie 2022, paragraful 23, Decizia nr. 189 din 2 martie 2006, sau Decizia nr. 26 din 18 ianuarie 2012.

[3] A se vedea Decizia nr. 845 din 18 noiembrie 2020, paragraful 92.

insuficiențele și neconcordanțele reglementărilor în vigoare, la **impactul financiar asupra bugetului general consolidat**, la **impactul asupra sistemului juridic** și, în special, la compatibilitatea cu reglementările Uniunii Europene în materie, la determinarea exactă a acestora, la deciziile Curții de Justiție a Uniunii Europene și la alte documente relevante pentru transpunerea sau implementarea prevederilor legale respective, și nici cu privire la **consultările** derulate în vederea elaborării prezentei propuneri.

În instrumentul de motivare nu sunt argumentate toate soluțiile legislative preconizate, ceea ce contravine dispozițiilor art. 32 alin. (2) teza I din Legea nr. 24/2000, republicată, cu modificările și completările ulterioare, potrivit căruia „*Motivarea trebuie să se refere la **forma finală a proiectului de act normativ***".

Analizând Expunerea de motive, constatăm că aceasta conține doar considerații cu caracter general pentru justificarea soluțiilor legislative preconizate, fără ca acestea să fie fundamentate pe studii, lucrări de cercetare sau evaluări statistice.

Atragem atenția asupra faptului că o fundamentare sumară nu asigură înțelegerea soluțiilor preconizate și, cu precădere, a scopului și a corectitudinii acestora în raport cu jurisprudența obligatorie a Curții Constituționale și a Curții de la Luxemburg.

Cu privire la problematica lipsei de fundamentare temeinică a actelor normative, Curtea Constituțională a reținut în Decizia nr. 139/2019 că „*În lipsa motivării, în sensul arătat, a legii adoptate, nu se poate cunoaște rațiunea legiuitorului, esențială pentru înțelegerea, interpretarea și aplicarea acesteia. (...) Caracterul sumar al instrumentului de prezentare și motivare, precum și lipsa de fundamentare temeinică a actelor normative au fost sancționate de Curtea Constituțională în jurisprudența sa, în raport cu aceleași exigențe de claritate, predictibilitate a legii și securitate a raporturilor juridice impuse de art. 1 alin. (5) din Constituție, cu invocarea deopotrivă a normelor de tehnică legislativă pentru elaborarea actelor normative*".

4.2. Potrivit prevederilor art. 61 alin. (2) din Legea nr. 24/2000, republicată, cu modificările și completările ulterioare, „(2) ***Prevederile*** *modificate sau* ***care completează actul normativ trebuie să se integreze armonios în actul supus modificării ori completării,*** *asigurându-se unitatea de stil și de terminologie, precum și succesiunea normală a articolelor*".

Astfel, norma preconizată pentru art. 17^3 alin. (1), care conține o definiție, ar fi trebuit să facă obiectul unei intervenții legislative de completare a art. 5 din actul de bază, care reglementează semnificațiile termenilor și expresiilor utilizați.

Precizăm că, potrivit art. 5. lit. a) din Legea apiculturii nr. 383/2013, cu modificările și completările ulterioare, **apicultura** este *„**ramură agricolă** din sectorul zootehnic ce cuprinde activitatea de creștere, exploatare, înmulțire și ameliorare a albinelor melifere; știința care se ocupă cu creșterea și îngrijirea rațională a albinelor, în scopul obținerii și folosirii produselor apicole și polenizării florei entomofile".*

4.3. Semnalăm că norma propusă pentru **art. 17^3 alin. (2)** nu respectă principiul unicității reglementării.

Astfel, din punct de vedere al unificării și sistematizării legislației, semnalăm că norma preconizată pentru **art. 17^3 alin. (2)** nu respectă dispozițiile art. 13 lit. a) din Legea nr. 24/2000, republicată, cu modificările și completările ulterioare, *„Actul normativ **trebuie să se integreze organic în sistemul legislației**, scop în care: a) **proiectul de act normativ trebuie corelat cu prevederile actelor normative** de nivel superior sau **de același nivel, cu care se află în conexiune**;"*.

Totodată, sunt încălcate și prevederile art. 14 alin. (1) din același act normativ, potrivit căruia *„(1) Reglementările de același nivel și având același obiect **se cuprind, de regulă, într-un singur act normativ**"*.

Precizăm că, *de lege lata*, impozitul pe mijloacele de transport, inclusiv scutirile de la plata acestuia, sunt reglementate de art. 468 și următoarele din Legea nr. 227/2015 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare.

În acest sens, menționăm că, potrivit prevederilor art. 469 alin. (2) lit. a) din Codul fiscal, „(2) *Consiliile locale/Consiliul General al Municipiului București **pot/poate hotărî să acorde scutirea sau reducerea impozitului pe mijloacele de transport pentru**: a) **mijloacele de transport agricole utilizate efectiv în domeniul agricol**. În cazul scutirii sau reducerii impozitului pe mijloacele de transport acordate persoanelor juridice se vor avea în vedere prevederile legale în vigoare privind acordarea ajutorului de stat;"*.

Se observă că soluția legislativă din art. 469 alin. (2) lit. a) din Codul fiscal conține ipoteza juridică preconizată pentru **art. 17^3 alin. (2)**, dar o reglementează ca normă **permisivă**, nu imperativă cum

este redactată soluția *de lege ferenda*, iar cele două soluții legislative nu pot coexista.

Prin urmare, dispoziția propusă nu se corelează cu dispozițiile mai sus-menționate;

Pe de altă parte, semnalăm că sintagma *„în condițiile legii”*, prin gradul mare de generalitate, este insuficient de clară, afectând accesibilitatea și predictibilitatea normei.

În acest sens, precizăm că sunt încălcate prevederile art. 39 alin. (1), respectiv art. 50 alin. (2) din Legea nr. 24/2000, republicată, cu modificările și completările ulterioare, potrivit cărora „*Referirea într-un act normativ la alt act normativ se face prin* ***precizarea categoriei juridice a acestuia, a numărului său, a titlului și a datei publicării acelui act sau numai a categoriei juridice și a numărului,*** *dacă astfel orice confuzie este exclusă*”, respectiv „*Dacă norma la care se face trimitere este cuprinsă în alt act normativ,* ***este obligatorie indicarea titlului acestuia, a numărului și a celorlalte elemente de identificare***”.

*

* *

Având în vedere cele expuse *supra*, propunerea legislativă necesită a fi reconsiderată, atât din punctul de vedere al soluțiilor legislative preconizate, care trebuie să fie în concordanță cu prevederile constituționale, precum și cu dispozițiile legale în materie, cât și din punctul de vedere al exprimării soluțiilor, în acord cu exigențele de tehnică legislativă, în mod clar și precis, fără echivoc.

PREȘEDINTE

Florin IORDACHE

București
Nr. 317/02.04.2026